

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 26/06/2023

“NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

Chương 5 – Phần 2: NHẮC NHỞ TIN SÂU NHÂN QUẢ

Mục: NÓI RÕ LÝ NHÂN QUẢ (BÀI HAI)

Hôm qua, có một đồng học ở trên lớp này điện thoại cho tôi nói, oan gia trái chủ không cho họ học chuẩn mực của thánh hiền, học Phật pháp. Nếu mà họ học thì oan gia trái chủ sẽ làm cho gia đình con cái, người thân của họ gặp nhiều tai ương. Chúng ta thấy oan gia trái chủ đáng sợ đến như vậy! Tôi nói với anh: *“Chúng sinh họ cũng đang vô cùng đau khổ, vô cùng bức bách, đây là do họ chưa từng tiếp nhận được chuẩn mực của Thánh Hiền, chưa từng tiếp nhận giáo huấn của Phật. Họ chỉ gặp những người cũng học Phật nhưng mà vẫn làm ác, những người học chuẩn mực thánh hiền mà vẫn không làm theo chuẩn mực của thánh hiền cho nên họ mất niềm tin”*.

Tôi khuyên họ phải cố gắng thật làm, phải khởi tâm từ bi tâm yêu thương đến với họ. Chúng ta không được có tâm thù hận, oán giận với họ vì họ cũng chỉ là những kẻ đáng thương, mất niềm tin đối với Phật Pháp, với Thánh Hiền. Xung quanh họ không có những tấm gương thật làm, chỉ là những tấm gương giả dối. Đó là nhân quả, oan oan tương báo rất đáng sợ.

Cách đây 10 năm, khi tôi đến giảng ở Hải Dương, có một vị đồng tu niệm Phật đến hỏi tôi, mỗi lần niệm Phật, lạy Phật thì trong lỗ tai được nghe thấy tiếng: *“Đừng niệm cái thằng đó! Đừng lạy cái thằng đó”* cậu ấy nói với tôi: *“Con cảm thấy rất khủng khiếp, đáng sợ!”*. Tôi cũng khuyên anh nên chân thành niệm Phật, chân thành khởi tâm động niệm, chân thành mà đối nhân, xử thế, tiếp vật. Chúng ta dùng tâm chân thành thì chúng ta mới có thể hóa giải được oan gia.

Cách đây khoảng hơn 20 năm, khi tôi còn làm nhà sách Phật giáo Biển Tuệ, một hôm có một chiếc xe máy đưa một người nữ đến Chùa, nhà sách ở trong khuôn viên của Chùa, ở đó có không gian đọc sách rộng nên tôi mời họ ngồi đó chờ quý Thầy. Trong lúc ngồi chờ tôi đến tôi hỏi cô gái gặp phải vấn đề gì thì cô gái nói, khi cô nhắm mắt lại thì liền thấy một cái mặt quỷ. Chúng ta nhắm mắt thì chúng ta nhìn thấy một mảng tối, cô bé đó thì nhắm mắt lại thì nhìn thấy một cái mặt quỷ rất đáng sợ. Tôi cũng khuyên cô: *“Đây là oan gia trái chủ nhiều đời nhiều kiếp. Chúng ta cũng làm cho người ta đau khổ, đã làm cho người ta chết hoặc tan nhà nát cửa”*. Trong nhiều đời nhiều kiếp, chúng ta không biết rằng chúng ta đã tạo những nghiệp gì.

Hòa thượng nói: **“Chúng ta tạo nghiệp thiện nhiều thì chúng ta được hưởng chút phước báu. Nếu chúng ta tạo nhiều nghiệp ác thì sẽ phải nhận lấy rất nhiều khổ báo”**. Tổ sư đại đức nhiều đời, Phật Bồ Tát cũng không tránh khỏi những nghiệp báo này nhưng các Ngài biết rõ đạo lý nên là các Ngài đã: **“Nghịch đến thì thuận nhận”**. Các Ngài hoá giải mọi hoàn cảnh khó khăn bằng cách dùng tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm từ bi. Chúng ta biết rõ đạo lý nhân quả thì chúng ta sẽ không đối đầu với oan gia trái chủ. Chúng ta gặp được thầy tốt, bạn lành, hàng xóm thân thiện đây là phước báu nhiều đời của chúng ta. Nếu như chúng ta không có thầy tốt, không có bạn lành, không có hàng xóm thân thiện thì đó là do nhiều đời nhiều kiếp ta cũng đã tạo ra những nghiệp quả này.

Chúng ta hiểu được rõ lý nhân quả thì chúng ta sẽ tích cực tích công bồi đức, tu phước, tích phước, tiếc phước. Rất nhiều người tùy tiện lãng phí phước báu. Chúng ta phải luôn nhớ là, tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng sẽ giúp chúng ta hóa giải tất cả những oán kết. Chúng ta dùng tâm sân hận thì chúng ta sẽ càng tạo thêm oan nghiệt. Không phải đương không mà oan gia trái chủ tìm đến chúng ta. Oan gia trái chủ tìm đến chúng ta đều có nguyên nhân, có nhân duyên đặc thù. Nếu chúng ta phải vượt ngàn dặm xa xôi để đi tìm gặp ai đó thì chắc hẳn là do một ân tình hoặc một mối oán hận sâu nặng. Hòa Thượng thường dạy chúng ta, thêm một người bạn thì hơn là thêm một người oán thù. Người có oán thù với chúng ta thì họ sẽ dùng mọi thủ đoạn tàn độc đối với chúng ta, thường thì lần sau sẽ tàn độc hơn lần trước. Oan oan tương báo không thể ngừng dứt. Lần trước người làm cho chúng ta bẽ mặt thì lần sau chúng ta sẽ làm họ bẽ mặt hơn, oán thù sẽ tiếp nối không bao giờ ngừng dứt.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta thọ báo thì chúng ta lại tạo nghiệp. Chúng ta tạo nghiệp rồi thì chúng ta lại thọ báo. Sự tuần hoàn tiếp nối này diễn ra ngày càng khốc liệt hơn, qua mỗi đời chúng ta sẽ ngày càng nhiều khổ đau hơn. Chúng ta gặp nhiều khổ đau là vì chúng ta tạo nghiệp, ý niệm, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta bất thiện”**. Chúng ta thọ thân nghiệp báo thì chúng ta sẽ tạo nghiệp, chúng ta tạo nghiệp rồi thì chúng ta lại thọ báo. Quá khứ chúng ta đã tạo nghiệp, hiện tại chúng ta vẫn tiếp tục tạo nghiệp vậy thì tương lai chúng ta sẽ tiếp tục phải nhận nghiệp báo. Đây là sự tuần hoàn không có kết thúc.

Hàng ngày, chúng ta phải cẩn trọng để không vô tình nói những lời khiến người khác đau khổ. Nhà Phật nói: **“Nói nhiều một câu không bằng nói ít một câu, nói ít một câu không bằng không nói câu nào”**. Chúng ta nói ít để chúng ta giữ tâm bình lặng niệm Phật. Chúng ta nói nhiều câu mà chúng ta khiến người phiền não thì chúng ta đã tạo nghiệp. Nhà Phật nói: **“Ít nói một câu chuyện, niệm nhiều một câu Phật, đánh chết vọng niệm thì pháp thân ta hiển lộ”**. “Pháp thân” chính là tâm thanh tịnh. Chúng ta không nói nhiều lời là chúng ta không nói nhiều lời thị phi, phải trái, tốt xấu của người. Chúng ta nên nói những lời có ích, chúng ta đem Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, lời nói của những tấm gương đức hạnh khuyên bảo người.

Hòa Thượng nói: “**Đức Phật vì chúng ta nói rõ, chúng ta tạo nghiệp thiện thì chúng ta đi đến đường thiện, chúng ta tạo nghiệp ác thì chúng ta đọa lạc vào đường ác. Đây là chân tướng sự thật của nhân sinh, chúng ta tử tử mà quán sát sẽ thấy đích thực là như vậy!**”. Thế gian này lắm dầy vò. Khi thân bằng quyến thuộc của chúng ta an vui, hạnh phúc, tiệc tùng thì họ không quan tâm đến chúng ta, khi họ khổ đau thì họ tìm đến dầy vò chúng ta. Oan gia trái chủ không phá được chúng ta thì họ sẽ phá người thân của chúng ta để khiến chúng ta động tâm.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, vua Tỳ Lưu Ly muốn đem quân lính tàn sát dòng họ Thích, Đức Phật đã ba lần cản đường đoàn quân của vua Tỳ Lưu Ly nhưng cuối cùng Ngài cũng không ngăn cản được đoàn quân. Khi vua Tỳ Lưu Ly nhìn thấy Đức Phật, vua kính trọng Phật nên ông rút quân về nhưng lần sau ông lại đi đường khác, cuối cùng ông vẫn tàn phá thành Ca Tỳ La Vệ, tàn sát dòng họ Thích. Đức Phật là bậc phước đức, trí huệ đầy đủ, Ngài hiểu rõ nhân duyên vì sao dòng họ Thích bị tàn sát. Ngài không còn tâm phân biệt, chấp trước nên Ngài không còn phiền não, khổ đau.

Hôm nay, Hòa Thượng nói với chúng ta về lý nhân quả, hôm sau, Hòa Thượng sẽ nói với chúng ta về sự nhân quả. Chúng ta phải hiểu rõ về sự lý nhân quả. Đời này chúng ta tu phước, làm thiện thì chúng ta cũng không tránh khỏi sự giày vò. Ở thế giới Ta Bà này, thân bằng quyến thuộc của chúng ta không tu hành, ngày ngày tạo ác. Tôi đã mời Mẹ tôi lên đây ở từ lâu nhưng bà chỉ ở vài ngày thì về bà nói rằng cuộc sống ở đây rất buồn. Nếu chúng ta bắt người thân của chúng ta l niệm Phật, ăn chay, xa lìa duyên ngoài thì chúng ta sẽ khiến người thân của chúng ta phiền não và chính chúng ta cũng phiền não. Ai cũng có nhân duyên của họ, chúng ta không thể cưỡng cầu. Nếu chúng ta cho rằng Cha Mẹ của chúng ta phải ăn chay, niệm Phật thì chúng ta sẽ phiền não. Chúng ta phải hiểu rằng tất cả là nhân duyên phước báo. Oan gia trái chủ không tấn công được chúng ta thì họ sẽ tấn công những người thân nhất của chúng ta. Hòa Thượng từng nói: “**Thế gian này không phải là chốn dễ đùa!**”. Thế gian này rất nhiều phiền não, chúng ta vãng sanh sớm một ngày thì tốt. Nếu chúng ta chậm một ngày thì những duyên ngoài sẽ cản trở chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Đức Phật thương xót những chúng sanh khổ nạn, mê mất đi tự tánh nên Ngài nói tường tận chân tướng sự thật để chúng ta cảnh trọng trong từng khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác**”. Nếu chúng ta không được nhắc nhở thì chúng ta sẽ tùy theo sở thích, theo tập khí mà tạo tác. Chúng ta tùy theo thói quen thì chắc chắn chúng ta sẽ tạo nghiệp ác vì tập khí của con người luôn là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”. Nếu chúng ta làm theo thói quen thì chúng ta sẽ đi vào sáu cõi luân hồi. Chúng ta làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát thì chúng ta cũng sẽ siêu vượt sáu cõi như Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta thấy rõ ràng, hiểu tường tận sự lý nhân quả vậy thì chúng ta là Phật Bồ Tát rồi! Người xưa nói: “Đương cục giả mê, bàng quan giả thanh”. Người trong cuộc thì mê muội, người ở ngoài cuộc thì rõ ràng, sáng tỏ. Phật Bồ Tát là người ở ngoài cuộc nên các Ngài rất rõ ràng, tường tận. Chúng ta là người ở trong cuộc nên chúng ta không nhận biết được mọi việc một cách rõ ràng”**. Khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đều vì mình nên chắc chắn chúng ta sẽ tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Người trong cuộc là người luôn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Người ở ngoài cuộc là người không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, tất cả mọi sự việc đều không liên quan đến họ vì họ nhìn thấu sự lý của nhân quả”**. Chúng ta nhìn thấy một người buồn hay vui mà chúng ta buồn, vui theo họ thì chúng ta không có sự tự chủ, chúng ta đã vọng động theo cảm tình.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta muốn có trí tuệ như Phật Bồ Tát thì chúng ta nhất định phải làm người bàng quan, người đứng ngoài cuộc. Chúng ta buông bỏ phân biệt, chấp trước đối với cảnh duyên, nhân duyên, quả báo thì chúng ta mới có thể nhận biết mọi việc một cách tường tận”**. Người đứng ngoài cuộc thì sẽ không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Phật Bồ Tát cũng có phân biệt, chấp trước mà các Ngài phân biệt, chấp trước vì chúng sanh có phân biệt, chấp trước. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: **“Phân biệt diệt phi ý”**. Phật Bồ Tát có phân biệt nhưng đó không phải là ý của các Ngài.

Chúng ta tổ chức sự kiện ở những nơi sang trọng vì chúng sanh thích đến những nơi như vậy. Chúng ta không chọn nơi sang trọng vì sở thích của chúng ta. Chúng ta làm xong thì chúng ta không vướng mắc trong tâm. Chúng ta có phân biệt, chấp trước vì chúng sanh có phân biệt, chấp trước. Chúng ta phân biệt, chấp trước không phải vì chúng ta mà là vì chúng sanh. Thí dụ, tôi đang cầm con chuột máy tính, chúng sanh gọi đây là con chuột thì chúng ta gọi đây là con chuột. Người khác nhắc nhở chúng ta vậy thì chắc hẳn chúng ta đã có chỗ sai. Nếu người khác nhắc nhở mà chúng ta không nhận ra chỗ sai thì chúng ta đã quá mê làm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hiểu, nhận biết được rõ ràng mọi sự, mọi việc thì chúng ta sẽ biết cách xử lý mọi tình huống. Trong thế pháp tất cả những hiện tượng đều là hư huyền, là không thật, là “mộng huyền bào ảnh”. Cho nên phú quý, giàu sang không đáng để chúng ta ngưỡng mộ. Bần cùng cũng không đáng để chúng ta đau khổ, bi thương. Chúng ta phải hiểu rõ nguyên nhân của những hiện tượng này là do nghiệp nhân, quả báo. Chúng ta hiểu rõ sự chuyển biến của nghiệp duyên quả báo thì chúng ta liền tự tại!”**.

Chúng ta nhận rõ những khổ đau, chướng ngại đều là nhân trước, quả sau. Có người gặp được người chồng rất thuận ý, vừa lòng, có người lại gặp người chồng rất chướng ngại, đây đều là nghiệp nhân, quả báo. Người thân trong gia đình, thân bằng

quyển thuộc thậm chí hàng xóm của chúng ta đều là nghiệp nhân, quả báo. Không có gì là đương không! Chúng ta hiểu rõ thì chúng ta được đại tự tại. Tất cả đều do một chữ duyên. Chúng ta trồng hạt đậu xuống đất, có đủ duyên là độ ẩm, hơi nước, không khí thì hạt đậu sẽ nảy mầm. Nếu chúng ta để hạt đậu trong bình kín thì hạt đậu sẽ không thể nảy mầm.

Hòa Thượng nói: “**Quả báo thiện là do nhân thiện, duyên thiện. Quả báo ác là do nhân ác, duyên ác. Nhân đã tạo thành thì không thể thay đổi nhưng chúng ta có thể không chế duyên**”. Chúng ta không cho hạt đậu tiếp xúc đất, hơi ẩm, không khí thì hạt đậu sẽ không thể nảy mầm.

Hòa Thượng nói: “**Trong đời quá khứ, chúng ta đều đã tạo rất nhiều nhân ác. Nhân ác gặp gặp duyên ác thì sẽ trở quả**”. Nếu ngay đời này chúng ta tạo duyên ác thì nhân ác gặp duyên ác sẽ kết thành quả ác. Đời này chúng ta toàn tâm toàn lực tu thiện thì chúng ta đã cắt duyên ác, nhân ác không thể nảy nở. Nhân ác đã tạo thì sẽ không mất đi mà vẫn còn đó. Chúng ta phải cố gắng đừng tạo nhân ác, nếu chúng ta tạo nhân ác thì chúng ta không thể không phải nhận thọ báo, chư Phật Bồ Tát cũng không làm được điều này!

Nhà Phật nói: “**Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả**”. Chúng sanh tùy tiện tạo nghiệp nhưng khi quả báo đến thì vô cùng khiếp sợ. Bồ Tát rất kiểm soát từng khởi tâm động niệm. Nhà Phật nói: “**Bồ Tát có một pháp đó là ngày ngày thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp không để một chút bất thiện nào xen tạp**”. Hàng ngày, chúng ta niệm thiện pháp bằng cách chúng ta nghĩ đến việc làm thế nào để sản xuất được nhiều rau, đậu để tặng cho người. Chúng ta là cô giáo thì chúng ta dạy các con thật tốt chính là chúng ta niệm thiện pháp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!